

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/37/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312010843
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4312010843.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci odsúdeného O. R. , pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno a/, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona a iné prečiny, o sťažnosti odsúdeného O. R. proti uzneseniu Okresného súdu Levice z 31.01.2013, sp. zn. 1Pp/61/2012, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 19. marca 2013, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného O. R. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Levice (ďalej len „súd prvého stupňa“) konajúci v senáte uznesením z 31.01.2013, sp. zn. 1Pp/61/2012 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) podľa § 66 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 Trestného zákona zamietol návrh (zo 04.06.2012 postúpený súdu prvého stupňa ako príslušnému na rozhodnutie o ňom 10.08.2012) odsúdeného O. R. (ďalej len „odsúdený“) o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere jeden rok a štyri mesiace so zaradením na jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia uloženého mu právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava V z 27.09.2011 sp. zn. 2T/125/2011 (ktorý nadobudol právoplatnosť 29.12.2011) a z výkonu súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere jeden rok a osem mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava I z 21.03.2011 sp. zn. 1T/94/2010, ktorý nadobudol právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 10.01.2012 sp. zn. 3To/158/2011 (ďalej len „prejednávaná vec“).

Napadnuté uznesenie súd prvého stupňa odôvodnil zistením, že odsúdený v prejednávanej veci síce splnil formálnu podmienku podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorou je výkon polovice uloženého mu trestu, nesplnil však ani jednu z dvoch materiálnych podmienok takéhoto rozhodnutia, ktorou je jednak preukázanie určitého stupňa polepšenia (pretože síce bol jedenkrát disciplinárne odmenený, avšak súčasne aj trikrát disciplinárne potrestaný, jeho správanie nie je vždy na požadovanej úrovni, voči osobám, s ktorými prichádza do styku nie vždy zachováva zásady slušného správania, pokyny a príkazy príslušníkov plní len pod ich priamym dohľadom, opakovane sa dopúšťal trestnej činnosti, k jej páchaniu má nekritický postoj, stanovené ciele programu zaobchádzania sa plnia čiastočne v oblasti aktivít vo voľnom čase a zaraďovania do práce, v ostatných oblastiach sa neplnia, jeho aktivita pri plnení daných cieľov nie je na požadovanej úrovni a keďže ani resocializácia nie je u neho priaznivá, v záveroch hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce jeho riaditeľ neodporučil podmiennečné prepustenie odsúdeného v prejednávanej veci), jednak prognóza, že v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia bude viesť riadny život (prístup k plneniu programu zaobchádzania nepoukazuje na pozitívne zmeny v jeho postojoch k esocializácii, opakovane sa dopúšťal disciplinárnych previnení a opakovane sa dopúšťal aj trestných činov, pričom nepodmiennečné tresty odňatia slobody v minulosti mu uložené a vykonané, nemali pozitívny vplyv na jeho prevýchovu a preto je potrebné, aby na dosiahnutie účelu trestu tento odsúdený vykonal v pôvodne uloženej výmere).

Zo všetkých týchto dôvodov, tiež prihliadnuc aj jednak na typ ústavu, v ktorom odsúdený trest odňatia slobody vykonáva a stredný stupeň stráženia, jednak majú za to, že tento v súčasnosti zodpovedá miere prevýchovy odsúdeného a možnostiam jeho resocializácie, dospel súd prvého stupňa k záveru o tom, že odsúdený si nevytvoril podmienky na podmiennečné prepustenie (bude potrebné jednak aby prejavil dostatočnú snahu po náprave, jednak na neho počas výkonu trestu odňatia slobody naďalej pôsobiť výchovnými prostriedkami) a preto jeho návrh na takéto rozhodnutie zamietol.

Proti napadnutému uzneseniu podal odsúdený ihneď po tom, čo mu bolo oznámené vyhlásením na verejnom zasadnutí súdu prvého stupňa uskutočnenom 31.01.2013 v jeho prítomnosti, teda včas, sťažnosť, ktorú do konania neverejného zasadnutia Krajského súdu v Nitre (ďalej len „nadriadený súd“) neodôvodnil.

Nadriadený súd, ktorému súd prvého stupňa predložil prejednávajúcu vec na rozhodnutie 15.03.2013, pri rozhodovaní o sťažnosti odsúdeného podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia.

Plnením tejto, z ustanovenia § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku mu vyplývajúcej prieskumnej povinnosti nadriadený súd zistil, že skutkové zistenia a právne úvahy súdu prvého stupňa, ktoré boli podkladom pre vydanie napadnutého uznesenia, ktorého obsahom je záver o tom, že odsúdený nesplnil ani jednu z dvoch materiálnych podmienok podmiennečného prepustenia (ktorými podľa § 66 odsek 1 Trestného zákona je jednak preukázanie polepšenia vo výkone trestu plnením povinností a správaním, jednak že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život), sú správne, teda opodstatnené a zákonu zodpovedajúce a to z tých istých dôvodov, ktoré vyplývajú z odôvodnenia napadnutého uznesenia, na ktoré nadriadený súd preto poukazuje považujúc za potrebné ich iba spresniť a doplniť, a to v tom smere, že v osobe odsúdeného ide (bez zahľadených odsúdení) od roku 1994 o jedenásťkrát súdne trestaného špeciálneho (predovšetkým majetkové trestné činy, ale aj trestné činy proti slobode, proti životu a zdraviu a rušiace činnosť orgánu verejnej moci) recidivistu, ktorý v najmenej v šiestich prípadoch predchádzajúcich odsúdení uložený mu nepodmiennečný trest odňatia slobody vykonal (02.12.1994, 18.11.2001, 03.09.2003, 03.01.2004, 20.07.2009 a naposledy 12.04.2011), z ktorých všetkých dôvodov je aj názoru nadriadeného súdu potrebné, aby na odsúdeného bolo v prejednávanej veci naďalej pôsobené výchovnými prostriedkami uplatňovanými vo výkone trestu odňatia slobody.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keďže nadriadený súd nezistil žiadne dôvody na zrušenie sťažnosťou odsúdeného napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa a na iné rozhodnutie v prejednávanej veci v jeho prospech, sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 185 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku).